

тренувати одночасно велику кількість груп м'язів, зміцнює серцево-судинну, дихальну системи, розвиває координаційні можливості, швидкісно-силові якості та витривалість. Виконання вправ під музичний супровід значно посилює емоційний стан, дозволяє легше переносити навантаження під час занять.

Список використаної літератури

1. Дутчак М.В. Спорт для всіх в Україні: теорія та практика / М.В.Дутчак. – К.: Олімпійська література, 2009. – 279 с.
2. Иващенко Л. Я. Программирование занятий оздоровительным фитнесом / Л. Я. Иващенко, А. Л. Благий, Ю. А. Усачев. – К. : Наук. світ, 2008. – 198 с.
3. Романенко В.О. Рухові здатності людини : [учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений] / В.О. Романенко. – Донецьк: «Новый мир», УКЦентр, 1999 – 336с.
4. Шарабарова И.Н. Упражнения со скакалкой / И.Н. Шарабарова. – Москва, «Советский спорт», 1991. – 93 с.

Н.М. Самсутіна,
кандидат педагогічних наук,
доцент
(Бердянський державний
педагогічний університет)

ОСНОВНІ АСПЕКТИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Актуальність теми. Реформування освіти в Україні підвищує вимоги до професійної підготовки учителів фізичної культури, здатних реалізовувати освітні програми у закладах загальної середньої освіти, зокрема, впроваджувати новітні технології у процес фізичного виховання з урахуванням вимог Концепції Нової української школи.

На думку Л. Кравець, «одним із головних завдань професійно-педагогічної підготовки вчителя у вищих закладах освіти є досягнення єдності та гармонії аудиторних занять та часу, проведеного студентами в загальноосвітніх начальних закладах під час педагогічної практики. Отже, процес формування майбутнього педагога здійснюється не лише на теоретичному рівні, але і спрямований на здобуття практичних умінь і навичок, що реалізується в процесі проходження педагогічної практики і є обов'язковою складовою навчального процесу вишу» [3, с. 80].

Мета роботи - визначити основні аспекти практичної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, зокрема, компетентності та результати навчання здобувачів вищої освіти у процесі проходження практик, передбачених Освітньо-професійною програмою «Фізична культура».

Методика дослідження. У процесі роботи використано аналіз Освітньо-професійної програми «Фізична культура» для здобувачів першого рівня вищої освіти за спеціальністю 014 Середня освіта (Фізична культура) та аналіз психолого-педагогічної, методичної літератури щодо практичної підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

Результати дослідження. Практика передбачає безперервність та послідовність її проведення і спрямована на закріплення теоретичних знань, отриманих

студентами у період навчання, набуття і вдосконалення практичних умінь і навичок за відповідною спеціальністю [5].

Освітньо-професійною програмою «Фізична культура» для здобувачів першого рівня вищої освіти за спеціальністю 014 Середня освіта (Фізична культура) передбачено такі види практик, як ознайомча, педагогічна практика в молодшій школі, практика в дитячих оздоровчих таборах та практика за профілем майбутньої роботи.

Ознайомча практика спрямована на формування у майбутніх учителів фізичної культури загальних компетентностей, які полягають у здатності до пошуку інформації, її аналізу та критичного оцінювання, а також здатності використовувати інформаційно-комунікаційні технології.

Формування фахових компетентностей під час ознайомчої практики передбачає оволодіння здобувачами вищої освіти здатністю до аналізу та систематизації педагогічного досвіду, здатністю до розробки методики та технологій розвитку рухових умінь і навичок та фізичних якостей на основі розуміння і застосування положень фізіології, морфології, біохімії, біомеханіки.

Програмними результатами ознайомчої практики є знання основних теоретичних положень у галузі фізичної культури; вимог до оформлення документації; основних закономірностей побудови документів для здійснення навчального процесу у фізичному вихованні; вміння проводити дослідження на відповідному рівні, здійснювати пошук, обробку та аналіз інформації з різних джерел, вчитися і оволодівати сучасними знаннями для їх подальшої реалізації на практиці; розробляти навчально-методичні матеріали на основі освітнього стандарту та зразкових програм з урахуванням виду освітньої установи, особливостей класу та окремих учнів; практично використовувати документи державних і громадських органів управління у сфері фізичної культури.

Педагогічна практика в молодшій школі спрямована на формування у майбутніх учителів фізичної культури загальних компетентностей, які полягають у здатності працювати в команді та автономно; застосовувати набуті знання в практичних ситуаціях.

Формування фахових компетентностей під час практики в молодшій школі передбачає оволодіння здобувачами вищої освіти здатністю формувати в учнів предметні компетентності з фізичного виховання, медико-біологічних та психологічних основ і технологій розвитку рухових умінь і навичок та фізичних якостей, санітарно-гігієнічних основ діяльності у сфері фізичної культури; застосовувати сучасні методи й освітні технології навчання у фізичному вихованні; вести документацію, що забезпечує процес навчання з фізичної культури в закладах загальної середньої освіти; здійснювати профілактику травматизму, забезпечувати охорону життя і здоров'я дітей; самостійно проводити навчальні заняття з фізичної культури з дітьми молодшого шкільного віку.

У результаті проходження практики в молодшій школі майбутні учителі фізичної культури мають оволодіти знаннями про застосування на практиці основних вчень в галузі фізичної культури; актуальними технологіями педагогічного контролю і корекції; засобами і методами управління станом людини; знаннями про вимоги до оформлення документації та основні закономірності побудови документів для здійснення навчального процесу в галузі фізичного виховання та спорту; правила профілактики травматизму та надання першої медичної допомоги; вміннями визначати цілі і

завдання, планувати навчальні заняття, розробляти необхідну документацію для проведення занять з фізичної культури [4].

Практика в оздоровчих таборах є обов'язковою та необхідною ланкою професійної підготовки здобувачів вищої освіти за спеціальністю 014 Середня освіта (Фізична культура).

Програмними результатами навчання під час практики в дитячих оздоровчих таборах є формування у майбутніх учителів фізичної культури знань про мету і завдання виховної роботи з дітьми; правила складання та оформлення різних видів документів; психотехнічні основи професійного спілкування; вмінь самостійно працювати з науковою та методичною літературою, удосконалювати свою професійну майстерність; планувати різні види виховної, спортивної та фізкультурно-оздоровчої роботи в умовах таборів [1].

Практика за профілем майбутньої роботи спрямована на формування фахових компетентностей, а саме: здатністю оволодівати базовими і новими видами фізкультурної діяльності; здійснювати профілактику травматизму, забезпечувати охорону життя і здоров'я дітей; самостійно проводити навчальні заняття з фізичної культури з дітьми шкільного віку, позакласну спортивно-масову та фізкультурно-оздоровчу роботу у закладах загальної середньої освіти.

У результаті проходження практики за профілем майбутньої роботи здобувачі вищої освіти мають знати професійну термінологію; форми оформлення різних видів облікової та звітної документації з фізичного виховання; сучасні методики професійного спілкування; особливості формування рухових умінь та навичок і розвиток рухових якостей з урахуванням вікових особливостей учнів; значення предмету «фізична культура» в системі загальної середньої освіти; методичні основи побудови занять з предмету «фізична культура» з учнями молодших, середніх та старших класів; уміти самостійно працювати з науковою та методичною літературою, удосконалювати свою професійну майстерність; планувати уроки фізичної культури, застосовуючи диференційований підхід; організовувати та проводити урочні та позаурочні форми фізичного виховання в загальноосвітній школі; контролювати та керувати процесом фізичного розвитку учнівської молоді; проводити різні форми навчально-виховної роботи та застосовувати на практиці набуті знання з психолого-педагогічних дисциплін; правильно добирати засоби та методи навчання, завдання для самостійної роботи учнів на уроках фізичної культури з учнями різних вікових груп; використовувати під час навчання та виконання професійних завдань базові знання з сучасних основ теорії та методики фізичного виховання школярів [2].

Висновки. Отже, практична підготовка майбутніх учителів фізичної культури сприяє формуванню загальних та фахових компетентностей, широкому спектру професійних знань та вмінь, появі фізкультурно-педагогічної спрямованості та інтересу до майбутньої професії.

Перспективи подальшої роботи вбачаємо в удосконаленні методичного забезпечення для практичної підготовки майбутніх учителів фізичної культури згідно вимог Нової української школи.

Список використаної літератури.

1. Данило С.М. Програма «Практика в дитячих оздоровчих таборах» для студентів II курсу, спеціальності: 014 Середня освіта (Фізична культура) / С. М. Данило. – Бердянськ, 2019. – 22 с.

2. Данило С.М. Програма «Практика за профілем майбутньої роботи» для студентів IV курсу, спеціальності: 014 Середня освіта (Фізична культура) / С. М. Данило. – Бердянськ, 2019. – 21 с.
3. Кравець Л. Педагогічна практика як чинник професійного становлення майбутнього вчителя / Л. Кравець // Педагогічні науки. 2012. – № 55. – С. 80 – 86.
4. Освітньо-професійна програма «Фізична культура» першого рівня вищої освіти за спеціальністю 014 Середня освіта (Фізична культура) галузі знань 01 Освіта/Педагогіка, кваліфікація: бакалавр освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bdpu.org/opp/bakalavr>
5. Положення «Про проведення практики студентів БДПУ» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bdpu.org/position-of-educational/organization-of-educational-activities>

Л. П. Сущенко,

доктор педагогічних наук,
професор, завідувач кафедри
фізичної реабілітації

(Національний педагогічний університет імені
М.П. Драгоманова).

О. В. Базильчук,

доктор педагогічних наук,
доцент, завідувач кафедри
фізичної терапії, ерготерапії

(Хмельницький національний університет)

ЦІННИЙ ДОСВІД ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОЇ ТЕРАПІЇ ПРОВІДНИХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Актуальність. Основні аспекти професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі охорони здоров'я економічно розвинутих країнах світу вітчизняними науковцями вивчається фрагментарно. Так, у дисертаційному дослідженні А. М. Герцика (2006) розглянуто організаційно-методичні аспекти підготовки бакалаврів фізичної реабілітації в Канаді. У монографії Р. П. Карпюка (2010) розкрито особливості професійної підготовки фахівців з адаптивної фізичної культури у провідних країнах Європи та США. У дисертаційній роботі Н. О. Бєлікової (2012) розкрито основні тенденції підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації у Російській Федерації, охарактеризовано досвід країн Північної Америки й Австралії, Великої Британії та деяких країн Європи. У своєму дисертаційному дослідженні автор С. В. Гук (2015) ґрунтовно вивчила особливості професійної підготовки фахівців з фізичної реабілітації в університетах Великої Британії. У монографії Ю. О. Ляного (2016) окреслюються деякі аспекти професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної реабілітації освітнього ступеня магістр у прибалтійських країнах, Австрії, Нідерландах, США та Канаді.

Аналіз наукової літератури свідчить про те, що у вітчизняній науці обмежена кількість досліджень, пов'язаних з вивченням закордонного досвіду професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії.

Мета роботи – здійснити компаративний аналіз професійної підготовки майбутніх фахівців з фізичної терапії провідних закладів вищої освіти Європи і України.